SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCV. No. 118. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 23, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 23-го ЧЕРВНЯ 1988 Ч. 118. РІК. XCV.

ДО ВИДАННЯ ЖУРНАЛУ „УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК"

Керуючись волею Української Гельсінкської групи, що від минулого року почала виходити з паралізованого стану, в якому перебувала останніми репресивними роками, організаційний комітет Закордонного Представництва УГГ вважає найголовнішим обов'язком популяризацію документів і повідомлень Групи.

Основним документом Української Гельсінкської групи є періодичне видання „Український вісник", якого на Україні вийшо від серпня 1987 р. шість випусків .З огляду на технічні та інші труднощі, з якими постійно стикається редколегія „Українського вісника", видання здійснюється дуже обмеженим і неконтрольованим накладом, що взагалі властиво самвидавним творам: незалежний журнал Української Гельсінкської групи позбавлений стійкої матеріяльно-технічної бази і підтримки з офіційного боку та змушений витримувати моральний тиск з боку сильної на Україні бюрократичної опозиції.

Бажаючи допомогти своїм колеґам на Україні, Закордонне Представництво Української Гельсінкської групи бере на себе завдання видавати збільшеним накладом на Заході орган Групи „Український вісник" та орган суміжної з Групою Української Асоціяції Незалежної Творчої Інтеліґенції (УАНТІ) — ж. „Кафедра".

Звертаємося до українців діяспори з проханням підтримати це видання, зокрема, грошовою допомогою. Крім того, просимо громаду, насамперед українські видавництва на Заході, ділитися із Закордонним Представництвом УГГ матеріялами, що стосуються Групи та асоціяції УАНТІ.

Листування треба пересилати на адресу: External Representation of the Ukrainian Helsinki Group, P. O. Box 770 Cooper Station, New York, N. Y. 10003.

Організаційний Комітет ЗП УГГ: Леонід Плющ, Микола Руденко і Надія Світлична.

ВЕЛИЧНО ВІДСВЯТКОВАНО В ЛОНДОНІ 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ

Первоієрархи Української Православної і Католицької Церков Блаженніший Мстислав перший зліва, та Блаженніший Мирослав справа, а поруч нього Владики Михаїл Гринчишин в часі посвячення пам'ятника.

Пам'ятник св. Володимира в Лондоні роботи скульптора Лева Молодожанина

Лондон („Українська Думка"). — **Неділя, 29-го** травня 1988 року, була днем великої маніфестації української духовости, що відбулась у Лондоні, у відзначення Тисячоліття Хрищення Руси-України. Було це вже друге з черги величаве святкове відзначення цього історичного ювілею в Західній Европі, у рамках координованого пляну праці Европейського Ювілейного Комітету, бо перше свято відбулось у Брюсселі.

Усю довготривалу, наполегливу й нелегку підготову великого святкування в Лондоні проводив Крайовий Громадський Комітет Тисячоліття, головно його екзекутива, а в системі цього комітету постійно працювали кілька комісій, діючи в площині здійснення найважливіших завдань, великих проєктів: спорудження пам'ятника рівноапостольному князеві Володимирові Великому в Лондоні, видання пропам'ятної книги про українську культуру в аспекті тисячоліття християнства в Україні та влаштування величавого концерту української церковної музики в Роял Алберт Голл у Лондоні.

Згадані важливі проєкти вимагали максимум зусиль, праці й наснаги цілого Комітету, його Екзекутиви та комісій, а водночас і великої праці диріґентів і хористів — членів усіх тих хорів, що мали брати участь у величавому концерті в Лондоні. Здійснення цих проєктів вимагало теж великих фінансових засобів, що їх щедро жертвувало українське організоване громадянство. Таким чином, завдяки **спільним великим і жертвенним** зусиллям української організованої громади у Великобританії вдалося здійснити згадані важливі проєкти: спорудити пам'ятник, видати пропам'ятну книгу і влаштувати чудовий концерт.

О год. 9-ій того дня Блаженніший Митрополит Мстислав відслужив Архиєрейську Службу Божу в катедральному храмі УАПЦ у Лондоні у сослуженні отців: протопресвітера Сильвестра Богатирця, протопресвітера Михайла Галиці прот. Івана Водолазького і Марка Суйковського. Іподияконували — **інж. Петро Яким'юк і Антін Матвійчук**. Співав парафіяльний місцевий хор. Вкінці Архиєрейської Служби Божої Блаженніший Владика митрополит сказав проповідне глибоке своїм змістом слово. На Архиєрейську Службу Божу численно прийшли **українці-гості з різних країн** Західньої Европи і ЗСА, що приїхали до Лондону на свято Тисячоліття.

О год. 10:30 ранку в катедральному храмі УАПЦ на Дюк Стріт відслужив Архиєрейську Службу Божу Бла

(Закінчення на стор. 5)

В ЕСТОНІЇ СТВОРЕНА НОВА ПОЛІТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ

Москва. — Як повідомляють московський кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Билл Келлер і пресове агентство Ассошіейтед Пресс, ось уже два місяці в Естонії існує Народний фронт — альтернативна політична організація, яка не протиставляє себе Комуністичній партії. За словами Б. Келлера, це перша в країні велика політична організація „за межами Комуністичної партії".

За кілька тижнів Народний фронт, чия програма включає підтримку горбачовської політики перебудови і розширення політичної та економічної свободи Естонії, зріс до 40,000 членів, об'єднаних у 800 організаціях за місцем праці, проживання чи навчання.

Минулої п'ятниці Народний фронт продемонстрував свою популярність серед населення, зібравши у Таллінi стотисячний мітинґ в якому взяли участь і представники партійної верхівки Естонської ССР, хоч фронт принципіяльно не допускає їх у свої керівні органи. Більшість лідерів фронту становлять рядові члени партії, які підтримують взятий Ґорбачовим курс на політичні і економічні реформи.

Організатори фронту кажуть, що мають намір висувати у виборах своїх кандидатів, боротися за зміну совєтського законодавства і проводити референдуми з актуальних справ. На думку Келлера, Народний фронт в Естонії є прототипом подібних організацій в інших республіках. Всі вони будуть відігравати ролю „лоббі Ґорбачова" в його боротьбі з бюрократичною кастою, пише американський журналіст.

Комуністичний уряд також, очевидно, розраховує, що подібні організації допоможуть їм ввести в якесь русло націоналістичні настрої, зростання яких відчувається у Прибалтиті, Середній Азії і в Закавказзі. 11-го червня в газеті „Совєтская Естонія" була надрукована програма фронту, в якій говориться, що в нього можуть вступити ті, хто підтримує ґорбачовські нововведення і відкидає „сталінські, консервативні точки зору". Як повідомляє совєтська преса і члени неформальних об'єднань, подібні організації створюються у Москві, Ленінґраді, Києві, Ярославлі і в Литві. У травні соціолог Татьяна Заславская, яку вважають впливовим дорадником Ґорбачова, закликала до створення подібних організацій по всій країні для противаги урядовій і партійній бюрократії.

Неформальні політичні клюби появилися в усіх куточках Совєтського Союзу, однак ні один з них не має такої кількости членів і не користується такою підтримкою місцевих властей, як естонський Народний фронт.

КАНАДА ВИДАЛИЛА 17 СОВЄТСЬКИХ „ДИПЛОМАТІВ"

Торонто. — Називаючи це найбільшою цього року аферою в Канаді останніми роками, урядові чинники потвердили раніші здогади, що з Канади видалено і заборонено поворот 17 совєтським дипломатам, за їхню „невідповідну і недопускаєму поведінку", як заявив сам прем'єр-міністер Браєн Малруні. Згідно з офіційними повідомленнями їх обвинувачено в індустріяльному шпигунстві.

Ці здогади потвердив сам прем'єр-міністер Б. Малруні кореспондентам на пресовій конференції після закінчення вершинної зустрічі провідників сімох індустріяльних країн, демократичного бльоку, включно із ЗСА, яка відбулася в Торонто продовж перших трьох днів цього тижня. Він також зазначив, що урядові чинники зареаґували зразу після того, як їм про цю аферу позвітувала Служба канадської безпеки і розвідки, приватна аґенція, що відповідає за контррозвідчу активність в Канаді.

Точніші інформації про цю аферу подасть міністер закордонних справ Канади Джо Клярк після парляментарного засідання. Все ж таки офіційні чинники більш поінформовані про ці справи заявили, що ця афера включає двох дипломатів совєтської амбасади в Оттаві, шістьох урядовців торговельної совєтської місії з Монтреалю і дев'ять інших совєтських чиновників, які не були присутніми в Канаді як ця справа була викрита і яким в'їзд до Канади заборонено.

Прем'єр-міністер Б. Малруні підкреслив на пресовій конференції потребу точнішої аналізи, щоби підсумувати вірно політичні та економічні зміни впроваджені недавно Кремлем. Закінчив він пресову конференцію словами над якими слід серйозно застановитися, кажучи: „в мене немає жадних ілюзій, щодо Совєтського Союзу".

СОЮЗІВКА РОЗПОЧИНАЄ ЛІТНІЙ СЕЗОН ПІД НОВИМ КЕРІВНИЦТВОМ

Управителі Союзівки Лідія Кучер й Іван А. Флис, мол.

Кергонксон, Н. Й. — Вже від кількох місяців відпочинкова оселя УНС Союзівка підготовляється інтенсивно до літнього сезону під новим досвідченим керівництвом восени 1987 року управителями Союзівки стало двоє добрих фахівців у цій ділянці — Іван А. Флис і Лідія Кучер, які відразу енергійно взялися за діло, і сьогодні вже можна бачити наслідки їхньої праці у різних змінах та поліпшеннях, які помітні на оселі. Двоє управителів поділилися відразу працею в той спосіб, що І. Флис є відповідальний за прохарчування і напитки, безпеку оселі та усі технічні праці. До нього належить також опіка над рестораном, барою, буфетом, як також над оселею. Л. Кучер займається бюром, замовленнями приміщень, літніми таборами, опікою над кімнатами і розривковими програмами.

І.А. Флис знає добре Союзівку, на якій працював в 1972-1981 роках, спершу як літній працівник, а відтак як помічник управителя. Хоча він має ступінь бакалавра із політичних наук, він, однак, мав завжди зацікавлення в адміністрації готелів і тому в останньому часі закінчив дворічні студії у ділянці технології готелів у коледжу повіту Салліван. Він працював в готелі Ґраніт, а також в готелях на Фльориді.

Л. Кучер прибула на працю із Дітройту вишколена у готелярстві, із великою вже практикою. Вона закінчила із ступенем бакалавра студії господарської адміністрації і працювала декілька років у відомій світовій системі готелів Гілтон.

Обоє управителі Союзівки є готові до літнього сезону і чекають на виклик, який цей багатолюдний і повний імпрез період їм ставить. Немає сумніву, що вони цей перший „іспит" складуть якнайкраще, завдяки своєму досвідові і професійному підходу до завдань.

Панель в Чикаґо про польсько-українську співпрацю

Чикаґо, Ілл. (Н.Н.). — З нагоди і в рамках трирічної конвенції Північно-Американського Студійного Осередку польських справ, що відбудеться 24-26-го червня 1988 р. в Чикаґо, буде влаштований дискусійний панель на тему: „Спільні зусилля за майбутнє Середньо-Східньої Европи: поляки й українці". В панелі виступлять проф. Іван П. Хімка (Альбертійський університет), проф. Анджей Камінський (Джорджтавнський університет) та проф. Василь Маркусь (Університет Лойолі в Чикаґо). Модератором панелю буде Марек Новак, редактор видань „Студіюм". Останній випуск цього квартальника присвячений повністю польсько-українським взаєминам.

Панель відбудеться в суботу, 25-го червня, о 2-ій год. по полудні в балевій залі Говард Джонсон О'Гар готелю 10249 Ірвінґ Парк Ровд, що є на перехрестю Ірвінґ Парк та Мангайм, в містечку Шіллер Парк коло Чикаґо. У панелі можуть взяти участь також особи, які не реєструються на конвенції, а бажають тільки прибути на цей панель і послухати доповідей.

ЗАКІНЧИЛАСЬ КОНФЕРЕНЦІЯ СІМОХ ІНДУСТРІЯЛЬНИХ ДЕРЖАВ

Торонто, Канада. — Підтвердивши правильність своєї дотеперішньої економічної політики і дивлячись з оптимізмом у майбутнє, голови держав і прем'єр-міністри урядів сімох індустріяльних держав закінчили тут свою 14-ту з черги економічну конференцію на вершинах, прийнявши рівночасно цілий ряд постанов для того, щоб запевнити ріст економіки не тільки у З'єднаних Стейтах Америки, Японії, Великобританії, Західній Німеччині, Франції Італії і Канаді, але також в усіх країнах вільного демократичного світу, економічний розвиток яких у багатьох відношеннях тісно пов'язаний з господарськими системами великих і матеріяльно багатих держав.

Рівночасно з цим учасники конференції, зокрема президент ЗСА Роналд Реґен, прем'єр-міністер Великобританії Марґарет Тачер, канцлер західньонімецького уряду Гельмут Коль і прем'єр-міністер Канади Браєн Малруні, вказали на тяжкі проблеми, які треба буде розв'язати для того, щоб економіка демократичних держав залишилася здоровою.

Прем'єр Канади Б. Малруні, господар цьогорічної конференції, немов прощаючись з Р. Реґеном, який в січні наступного року буде змушений відійти від активної політики в ЗСА, а його місце перебере новий Президент, позитивно висловився на адресу Президента ЗСА, кажучи, що: „нам буде бракувати його теплоти, товарискости і передбачливости, на усіх відтинках життя". З особливою увагою Малруні підкреслив лідерство Р. Реґена, непересічного президента сусідніх ЗСА, і побажав йому ще довгих років життя. Прем'єр-міністер М. Тачер, віддана приятелька і звиличниця політики Р. Реґена, також віддала йому належну пошану і признання за те, що він своїми ініціятивами підніс на високий рівень економіку цілого західнього світу. „Цього факту ніхто на повинен закривати, чи ховати правду під сукно", — заявила Тачер.

Учасники конференції прийняли в останньому дні цілий ряд постанов, як, наприклад, затіснення економічної співпраці „сімки", заходи для поборення терору і торгівлі наркотиками, відношення до країн Третього світу, економічно слабо розвинених, пожвавлення торгівлі із східньоевропейськими країнами, в першу чергу з Совєтським Союзом тощо.

ПРОВИДІНСЬКИЙ ДЕНЬ

Горшам, Па. — Тут в неділю, 26-го червня ц.р., на площі спортового товариства „Тризуб" відбудеться Провидінський день — пікнік. Служба Божа о год. 1-ій по полудні на якій буде співати церковний хор з Феніксвіл, Па. На гостинний виступ прибуде гуцульський танцювальний ансамбль „Черемош" й „Гуцульські музики". До забави приграватиме оркестра „Карпати" й всі матимуть змогу побувати в приємному товаристві. Дохід призначений на беатифікаційний фонд Митрополита Андрея Шептицького.

СХОДИНИ У БАВНД БРУКУ

Бавн Брук, Н. Дж. — Тут в неділю, 26-го червня ц.р., о год. 1-ій по полудні в Домі української культури відбудуться Святочні сходини для відзначення 1000-ліття Християнства Руси-України. Програма включає доповіді Олі Шевченко „Тисячоліття і ми" та „Свідки минувщини", текст проф. Івана Коровицького, як також вручення Блаженнішому Митрополитові Мстиславові картин старовинних храмів пензля артиста-маляра з Австралії Т. Месика.

У СВІТІ

СИЛЬНИЙ ВИБУХ СТАВСЯ в будинку піццерії в курортному місті Ґерцлія-Пітуах, розташованому в 6 милях на північ від Тель-Авіва. При вибуху, що стався в наслідок виходу ґазу з бальонів, які стояли на першому поверсі будинку, не менш як 22 особи поранені. За повідомленням поліції, вибух повністю знищив перший і другий поверхи дому. „Подібно, що це не була терористична акція, сказав начальник поліції Тель-Авіву Іґал Маркус, — однак покищо точно сказати не можна".

СЕРЕД ЗАХІДНІХ ЖУРНАЛІСТІВ у польській столиці розповсюджений текст затвердженої Сеймом нової військової присяги польської армії. На відміну від старої, прийнятої у 1952 році присяги, у новому тексті ні разу не згадується совєтська армія. Раніше новобранці повинні були дати клятву „пильно стояти на сторожі миру в братському союзі зі совєтською армією і арміями дружніх країн". Голова напівлеґальної польської організації „Свобода і мир", яка стоїть на пацифістських засадах, Яцек Чапутовіч назвав рішення Сейму перемогою демократичних сил, вирваною у довгій боротьбі. „Совєтська армія не завжди стоїть на сторожі миру, — сказав Я. Чапутовіч, — і ми не зобов'язані бути її автоматичними союзниками". Чапутовіч нагадав про вчинені совєтами акти прямої аґресії: окупацію Чехо-Словаччини у 1968 році і інтервенцію Афганістану, почату в 1979 році. У новому тексті присяги відсутнє також зобов'язання захищати Польщу від „імперіялістичної аґресії", а від новобранців вимагається дотримуватися вірности не партії, а польському народові.

ТУРЕЧЧИНА І СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ домовилися про відкриття ще одного, третього з ряду, контрольно-пропускного пункту на кордоні. Згідно з договором, що його підписали міністер транспорту Туреччини Екрем Пакдемірлі і його совєтський колеґа Юрій Сухін, контрольно-пропускний пункт буде обладнаний після будівництва моста у прикордонному селищі Сарп, яке розділене рікою Чорох на дві частини — совєтську і турецьку. Для переходу через контрольно-пропускний пункт туристи повинні мати спеціяльні пропуски. Переважно цими пунктами користуються прикордонні мешканці, які мають родини на іншій стороні.

ЧЛЕНИ ДЕЛЕҐАЦІЇ СЕМИ індустріяльних країн, що зібралися на конференцію у Торонто, в неофіційних розмовах з журналістами дали зрозуміти, що проєкт комунікату включає в себе пункт про розширення економічних зв'язків Заходу і Сходу. Ці наради, що відбуваються раз на рік, присвячені, як правило, економічним справам. Однак на них порушуються і проблеми іншого характеру, якщо вони представляють загальний інтерес. Державний секретар ЗСА Джордж Шулц, наприклад, запропонував плян боротьби з наркотиками. Плян Шулца включає, зокрема, створення міжнародної аґенції, яка займалася б виключно боротьбою з наркотиками. Аґентство Ассошіейтед Пресс підкреслює, що, незважаючи на географічну і економічну близькість ЗСА і Канади, головну ролю серед гостей відіграє не президент ЗСА Роналд Реґен, а прем'єр-міністер Великобританії Марґарет Тачер. Пояснюється це не лише тим, що вона — єдина серед голів урядів жінка, і не тим, що очолюваний нею уряд добився величезних успіхів в оздоровленні британської економіки. Популярність М. Тачер в першу чергу в тому, що вона очолює уряд довше, ніж хтонебудь з решти учасників наради.

В АМЕРИЦІ

ДЖЕССІ ДЖЕКСОН, негр і кандидат на президентську номінацію з Демократичної партії заявив цими днями, що оформлює нову організацію п.н. „Комітет політичної акції". Ціллю і завданням цього комітету буде створити плятформу для його особистих виступів та діяльности після президентських виборів у листопаді ц.р. В дальшому тягу виявляється, що цей комітет буде також постачати фонди для поодиноких кандидатів яких думки й акції відповідають його напрямним.

У ВАШІНҐТОНІ ФЕДЕРАЛЬНЕ головне джурі, яке провіряє Іран-контра аферу формально оскаржило колишнього голову Центральної Розвідчої Аґенції у Коста Ріці в конспірації та неправдомовності перед Федеральними слідчими. Це п'ятигранне оскарження Джозефа Фернандеза представляє перше того роду кримінальне обвинувачення офіцера Сі-Ай-Ей у цій афері.

ВІДОМА ФІРМА „Амерікан Експресс" подала до публічного відома, що їй дозволено увести в життя перші автоматичні каси-машини в Совєтському Союзі. Перших дві машини будуть заінстальовані вже в місяці вересні ц.р., в центральній частині міста Москви, які дадуть змогу власникам карток-виказок „Амерікан Експресс" користуватися ними кожночасно продовж 24 годин. Постачаючи будуть ці автоматичні каси своїм клієнтам так звані подорожні чеки в долярах, або в рублевій валюті.

ШЕФ ФЕДЕРАЛЬНОЇ авіяційної адміністрації Аллан МкАртор, який відповідає між іншим й за плянування заявив, що летовища Америки, які були побудовані для літаків порушуваних пропелерами в дуже короткому часі будуть переповнені. Коли мова про переповнення то тут не йдеться тільки про пасажирів але в першу чергу про перевантаження повітряних шляхів до тієї міри, що прийдеться обмежувати лети й то вже в початкових 1990-роках.

Девіза...

(Закінчення зі ст. 2)

переконливій арґументації опозиції, Андрусів признає їй рацію.

Ці проблеми міркувань Андрусева впорядники книги вмістили в першому розділі „Шляхами мистецтва" і в наступному (другому) „Дискусія", в якому Андрусів нещадно батожить еґоцентризм, брак самокритицизму, самозакоханість і саморекляму, ставання на котурни та менторство.

У третьому розділі накреслені Андрусевим постаті й силюети та обговорений вклад у скарбницю українського та всесвітнього образотворчого мистецтва деяких українських мистців пензля, при чому Андрусів не залишив без уваги їхньої участи в позамистецьких ділянках життя нашої збірноти. Це постаті Олекси Грищенка „Людина й мистець", Сергія Литвиненка, Михайла Осінчука, Іванни Шмериковської-Приймй.

Цей розділ, це наче перехід до наступного (четвертого) „Українська Мистецька Студія в Філядельфії", яка мала ціллю навчати теоретично й практично принципів і технічних прийомів майбутніх мистців-малярів.

Окремий п'ятий розділ „На суспільні теми" присвячений образотворчому мистецтву у відношенні до політичних угрупувань, громадських починань, турботі над збереженням надбань української культури, справам суспільної опіки.

Андрусів не втрачає з ока численних виставок окремих малярів появи й ролі мистецьких журналів із ділянки образотворчого мистецтва (шестий розділ „Огляди й рецензії").

У багатій кореспонденції з діячами культури та з редакціями часописів і журналів Андрусів заторкає завжди важливі питання з ділянки образотворчого мистецтва. Це розділ сьомий — „Листи".

Про погляди Андрусева на проблеми мистецтва довідуємося не тільки з його спадщини, але теж із вступних міркувань до збірки Святослава Гординського п. н. „Петро Андрусів і його статті про мистецтво" та з писань про нього сторонніх людей, так мистців, як і громадян (розділ восьмий „Miscellanea"), врешті з посмертних спогадів про нього друзів, журналістів, педагогів, письменників та представників організацій (розділ дев'ятий „In memoriam")

У „Листі до співвидавця і дружини мистця Петра Андрусева" пера проф. д-ра Григора Лужницького, автор характеризує пророблену впорядниками й редакторами працю над виданням збірки та накреслює сповнений неймовірних пригод життьовий шлях мистця, про участь у його успіхах дружини Наталії, відомої чемпіонки в тенісі та естрадної співачки.

Книгу закриває згущене, вичерпне й глибоко продумане резюме англійською мовою пера проф. д-ра Леоніда Рудницького. Автор накреслив в ньому постать Андрусева не тільки, як образотворчого мистця, не тільки з'ясував його мистецьке „кредо", але й ознайомив чужинецького читача з життьовим шляхом Андрусева, який, мимо зростання в дитячих і юначих роках серед чужинецького оточення двох неприхильних нам сусідів — росіян і поляків, зберіг свою українську душу в мистецькому, громадсько-суспільному і щоденному особисто — родинному житті.

Текст збірника оживлений численними репродукціями картин і графічних праць мистця, які одначе не віддають його малярської праці в повній красі і величі через невідповідний папір. Цю недостачу вирівнює вибагливо виданий альбом з репродукціями важливіших творів Андрусева — кольорових картин і чорної графіки й туди відсилаємо зацікавлених. Альбом п. н. „Андрусів" вийшов за редакцією Святослава Гординського в 1980 році.

Крім репродукцій праць Андрусева в збірнику вміщено портрети батьків і дружини мистця та дружній шарж д-ра Г. Лужницького, виконаний Андрусевим. Зайвим є фото з посвячення приватного дому д-ра Вереша...

До недоліків видання треба зарахувати огріхи в мово-стилі, правописі, зокрема непослідовне вживання літер „г" і „ґ", апострофа, зайве подвоювання закінчень слів.

У підсумках можна ствердити, що постать П. Андрусева, яка зарисовується в читача, це наче згущена синтеза українського образотворчого мистецтва в цілому.

Книга оправлена в тверду обкладинку з зеленого полотна зі золотом тисненим наголовком оформлення мистця Богдана Титли.

Збірник появився 57-им томом „Бібліотеки Українознавства" Наукового Т-ва ім. Шевченка при фінансовій співучасти дружини мистця Наталії.

Ціна книжки 20,00 дол. і 2.00 дол. поштової оплати. Книжку замовляти: Mrs. Natalia Andrusiw, 123 Merritts Pond Road. Riverhead, N. Y. 11901.

В ІНТЕРВ'Ю ГАЗЕТІ „Дейлі Телеграф" президент ЗСА Роналд Реґен сказав, що після чотирьох зустрічів з совєтським генсеком Міхаїлом Ґорбачовим він так і не знає, чи вірить Ґорбачов у Бога. Президент сказав в інтерв'ю, що він читав про те, що мати Ґорбачова хрестила сина і що вона і далі ходить до церкви у селі Привольне.

У БАНҐКОКУ ЗАВЕРШИЛАСЯ нарада міністрів закордонних справ Таїлянду і В'єтнаму. Вона прийшла до висновку, що війна у Камбоджі може бути завершена і в'єтнамські війська залишать цю країну. Таїлянд і В'єтнам висловили надію, що ЗСА і СССР відіграють важливу ролю у припиненні війни в Камбоджі.

ПІСЛЯ П'ЯТИДЕННОГО судового процесу суд північно-східньої китайської провінції Хейлунцзян засудив сім осіб, які займали у минулому різні керівні посади, у тому числі двох партійних функціонерів районного маштабу, до тюремного ув'язнення на термін від двох до п'яти років за злочинне ставлення до боротьби з лісовими пожежами, які бушували понад місяць у першій половині минулого року. Під час пожеж загинуло 193 особи. На тому ж процесі ще чотири особи були засуджені до тюремного ув'язнення.

У СУБОТУ В ГАЗЕТІ „Совєтська Россія" надрукована обширна стаття, присвячена трагічній долі завідуючого кореспондентським пункнтом аґентства Ассошіейтед Пресс американця Террі Андерсона, викраденого 16-го березня 1985 року мусулманськими фанатиками у Бейруті. Раніше совєтська преса намагалася обходити справу про закладників західніх країн стороною, не солідаризуючись з терористами, але і не проявляючи зайвої симпатії до полонених. На цей раз „Совєтська Россія" виступила у підтримку Андерсона зі справді „революційним запалом", використовуючи штампи, які звичайно ідуть в хід, коли мова заходить про „несправедливо" осудженого у ЗСА негра або індіянина. У статті сказано, що „покищо, на жаль, не можна назвати викрадачів або тих, хто стоїть за їх спинами", але разом з тим міститься натяк, що „всі шляхи ведуть у Тегран".

НА ПОЧАТКУ ЧЕРВНЯ група спеціялістів ООН відправилася в Афґаністан для вироблення рекомендацій щодо відновлення економіки країни і повернення в рідні місця мільйонів втікачів, які знаходяться у Пакістані та Ірані. Головою делеґації призначений принц Садруддін Аґа Хан, який постійно проживає у Женеві і займає багато важливих посад в ООН. Група експертів відвідає у першу чергу ті райони Афґаністану, де бойові дії уже припинені.

Д-р В. Мялковський — в 60-ліття

Д-р Володимир Мялковський

З великою приємністю вітаємо в нашому професійному колі видатного українського лікаря і громадського діяча д-ра Володимира Мялковського, якому 9-го травня ц.р. сповнилось 60 літ його справді трудолюбного життя. Проживає і працює д-р В. Мялковський у Мюнхені, де очолив Головну управу Української Медично-Харитативної Служби й Українське Лікарське Товариство в Німеччині.

Д-р В. Мялковський народився 1928 року в Луцьку на Волині, в родині фельдшера. Середню освіту проходив в українських ґімназіях у Луцьку, Перемишлі, а закінчив на еміґрації в Західній Німеччині у Реґенсбурзі. По матурі в 1948 році працював деякий час референтом IPO для переселенців, а в 1953-1959 роках студіював у Мюнхенському університеті медицину.

Після закінчення медичних студій почав свою науково-дослідну працю над виявленням амінокислот в спинно-мозковій рідині, а свої висліди видрукував у німецьких наукових журналах. Ця тема була теж предметом його докторської дисертації, яку признано „сумма кум ляуде". В часі медичних студій В. Мялковський був довголітнім головою Союзу Українських Студентів у Німеччині та співорганізатором з'їздів ЦЕСУС-у (Пулях біля Мюнхену і Парижу).

У 1961 р. д-р Мялковський одружився з Мартою Заяць-Сосенко, яка співпрацює з ним у лікарській ординації. Їх син Орест студіює теж медицину в Мюнхені.

Проживаючи постійно в Мюнхені від 1964 року д-р Мялковський зумів здобути собі признання в німецьких лікарських колах і користується правом лікування пацієнтів усіх німецьких касхворих. Крім професійної праці, він активно працює у харитативній і молодіжній ділянках українського громадського життя. Ще в 1974 році був він заступником довголітнього голови УМХС д-ра Я. Гинилевича, а після його смерти погодився взяти на себе ці важливі обов'язки. Завдяки своїм зв'язкам з німецьким Червоним Хрестом д-рові Мялковському пощастило довести до звільнення із заслання Миколи і Раїси Руденків. Вони, прибувши до Німеччини, протягом двох місяців гостювали у домі подружжя Мялковських, і тут М. Руденко написав свою першу книжку на волі під заголовком „Шлях до хаосу" (з приводу економічних реформ Ґорбачова).

Достойному і заслуженому ювілятові пересилаємо наші найкращі побажання доброго здоров'я і дальших успіхів у його праці для спільної української справи.

Д-р Павло Пундій

ПОМИЛКА В ІНФОРМАЦІЇ

У „Свободі" (11-го червня 1988 р.) п.з. „Сенатор П. Вилсон буде промовляти..." невірно подано, що відноситься до Українського Ювілейного хору у Лос Анджелесі. Диригентами Ювілейного хору є Володимир Божик і Григорій Галик-Голутяк. Хористи Ювілейного хору є українці міста Лос Анджелес і околиці, а не тільки „католицьких і православних церков". Хором на святкуваннях диригує Григорій Галик-Голутяк, а не Роман Ритачка.

За Управу Ювілейного хору
Остап Ґац

Величнo відсвятковано...

(Закінчення зі стор. 1)

женніший Патріярх Мирослав Любачівський у сослуженні Преосв. Владики Михаїла Гринчишина й отців: д-ра Степана Орача, митрата Миколи Матичака, д-ра Богдана Лисиканича, Романа Чолія і Павла Лунівa. Дияконував о.д-р Богдан Лисиканич. Після св. Євангелія проповідне слово сказав Блаженніший Патріярх, наголошуючи в ньому значення нашого великого релігійного та історичного ювілею — тисячоліття християнства в Україні.

У міжчасі, вже в передполудневих годинах на розі вулиць — Голлянд Парк Авеню і Голлянд Парк, тривали приготування до відкриття і посвячення пам'ятника рівноапостольному князеві Володимирові Великому. Українське громадянство прибуло численно автобусами з різних місцевостей Великобританії, і скоро запрудило всю вулицю. Довкола пам'ятника вставлялися прапороносці з прапорами — національними, ОбВУ, СУМ, Пласту, ОУЖ, а теж і корогви. Дівчата і жінки були в більшості у вишиваних блюзках. Численно репрезентувалося членство ОбВУ в одностроях. Багато членів ОбВУ були впорядниками. Перед годиною 1-ою по полудні з будинку Філії УКУ вийшли почесні гості й станули перед пам'ятником. Серед почесних гостей, а їх було багато з Західньої Европи, Канади, ЗСА, Австралії, годиться відмітити президента СКВУ — адв. Петра Саварина з дружиною, президента АБН — мґр Славу Стецько, проф. д-ра Теодора Цюцюру — ректора Українського Вільного Університету, проф. д-ра Володимира Янева з дружиною, Миколу Плав'юка — голову ПУН, інж. Юрія Ковальчука — голову Европейського Ювілейного Комітету, мґра Омеляна Коваля з дружиною, проф. Володимира Кальваровського, багато інших почесних гостей, між ними англійців і чужинців, а також голови та представники українських суспільно-громадських установ, організацій і товариств у Великобританії. За почесними ґістьми вийшло духовенство Української Автокефальної Православної Церкви й Помісної Української Католицької Церкви, Преосв. Владика Михаїл Гринчишин, і обидва Первоієрархи — Блаженніший Мстислав і Блаженніший Мирослав. Перед початком урочистого ювілейного Молебня вступне привітальне слово (двомовне) сказав голова Крайового Громадського Комітету — інж. Ярослав Р. Гаврих. Опісля посадник Кенсінґтону і Челсі — відкрив пам'ятник під могутній спів „Боже великий", а обидва первоієрархи посвятили пам'ятник — імпозантну статую князя Володимира в бронзі, на п'єдесталі.

Врочистий Молебень служило все духовенство. Співали дяки. Св. Євангелію читав Владика Михаїл, а проповідне слово сказав Блаженніший Патріярх.

Зворушливу молитву за Україну проказав Блаженніший Владика митрополит Мстислав, який також і сказав після того своє проповідне слово. Після Молебня промовляв коротенько посадник Кенсінґтону і Челсі, а потім промовляли — президент СКВУ адвокат Петро Саварин та інж. Василь Олеськів — голова комісії побудови пам'ятника. На закінчення врочистої церемонії відкриття і посвячення пам'ятника, що тривала одну годину (не зважаючи, що деякий час рясно дощило). діти — Лариса Ґуменюк і Анна Ємець поклали китицю розкішних квітів у стіп пам'ятника, а всі присутні проспівали національний гимн „Ще не вмерла Україна".

Точно, о год. 4-ій по полудні, в Роял Алберт Голл почався святковий концерт. Крім запрошених гостей — українців, англійців і чужинців, величезну залю, яка вміщує коло 6,000 осіб, заповнила таки українська публіка. В програмі святкового концерту виступали об'єднано, як один величний хор — коло 450 хористів і хористок — членів таких хорів: Хор Ювілейноний з Великобританії, що його творять хорові одиниці: „Гомін" під диригуванням маестра Ярослава Бабуняка, „Русалка Дністрова" з Манчестеру — диригент Павло Гунька, хор „Боян" і „Заграва" з Ноттінґгаму, диригент Мирослав Бучок, хор „Верховина" з Ковентрі диригент Степан Гунька, хор „Трембіта" з Олдгаму — диригент маестро Я. Бабуняк, хор „Діброва" з Брадфорду, диригент Степан Замулінський, і співочий гурток з Лідс, диригент Петро Ревчук, далі — український мішаний хор „Думка" з Ню Йорку — диригент Семен Комірний, Візантійський хор з Утрехту, Голляндія, — диригент д-р Мирослав Антонович, і хор „Веснівка" з Торонто, Канада, диригент Квітка Кондрацька.

Після проспівання цим могутнім об'єднаним хором британського й українського національних гимнів вітальне двомовне слово сказав голова Крайового Громадського Комітету Тисячоліття інж. Ярослав Р. Гаврих, а опісля керівник програми Ричард Бейкер, британський видатний радіомовник, автор кількох праць з музикології, концертмайстер, нагороджений орденом Британської Імперії (ОБІ) за його заслуги в ділянці музикології, привітав диригентів, хори і зразу ж сказав коротку інформацію про українського композитора Миколу Дилецького з XVII століття, що його творами: „Хваліте Господа з небес" і „Ектенією п'ятиголосовою: Киріє елейсон" під заспів соліста Павла Гуньки хор почав концертову програму, під диригуванням маестра Ярослава Бабуняка. Зчерги хор співав „З нами Бог" і „Божественний грім", — обидві композиції з XVII століття. Диригував д-р Мирослав Антонович, „Святий Боже" і „Покаяніє" хор співав під диригуванням Павла Гуньки. Це твори Максима Березовського й Артема Веделя.

„Слава во вишніх Богу", — Дмитра Ботнянського співав хор під диригуванням Семена Комірного, а твір — комопозицію того ж композитора в музичній обробці проф. Андрія Гнатишина (який особисто був на концерті, і якого привітав концертмайстер) і „Під Твою милість" — Дмитра Бортнянського (музична обробка проф. А. Гнатишина) співав хор під диригентурою д-ра М. Антоновича. Про кожного композитора та його творчість концертмайстер стисло інформував публіку.

Після перерви, твори української церковної музики та хорової творчости „Слава Отцю" (Михайла Вербицького) і „Хваліть Ім'я Господнє" (Кирила Стеценка) проспівав хор під диригуванням С. Комірного, традиційний гимн „О Тебі радується" у власній обробці д-ра М. Антоновича, хор проспівав під диригуванням таки самого композитора, а з черги хористки співали „Христос Воскрес" (дзвонарське) і „Христос Воскрес" (Пилипа Козицького) та „Гагілки-Веснянки", а водночас на сцені танцювальний ансамбль „Орлик" з Манчестеру, що його хореографами і керівниками є Марійка Бабич і Дмитро Парадюк, вивів гагілки і веснянки, захоплюючи глядачів кольоритністю українського одягу з різних частин української землі.

Останній складний своєю композицією твір „Псалом: Воздайте славу Господеві" співав хор під диригуванням М. Бучка. Після проспівання зворушливого „Боже Великий, Єдиний", що так гармонійно символізувало духову єдність тисячної публіки, концертмайстер сердечно подякував хорам і диригентам за так чудово виконану програму, а малі діти — Іван Луців і Олександер Гринаш — піднесли квіти диригентці Квітці Кондрацькій і М.Бабич. Концертмайстер особливо подякував маестрові Володимирові Луцеву, за його кропітку і відповідальну працю як координатора цілої програми святкового концерту, в якій хори показали красу і велич української старовинної церковної музики й хорового мистецтва — справжні перлини української клясичної хорової творчости.

Тому й належиться велика подяка і признання нашим працьовитим диригентам, що вони вибрали саме ці твори, а хористам і хористкам також не менша подяка за те, що їх вони вивчили й ними звеличили програму цього святкового концерту у велике свято неповторного ювілею нашої нації — Тисячоріччя Хрищення Руси-України — чину релігійного, церковного, національного, історичного й державницького.

Ще довго учасники цих урочистостей у Лондоні житимуть під враженням цих святкувань. Справді, це був величний, неповторний день у бутті української спільноти у Великобританії.

Біля пам'ятника св. Володимира промовляє президент СКВУ адвокат Петро Саварин

Посадник дільниці Кенсінґтон і Челзі міста Лондону промовляє після відкриття пам'ятника. Побіч стоїть інж. Ярослав Гаврих, голова Крайового Комітету 1000-річчя Хрищення України у Великобританії.

Йдеться тут про роботу в місяці березні, що його по традиції Осередок присвячував Патронові свого Товариства Тарасові Шевченкові, але в цьому році призначив для вшанування 1000-ліття Хрищення Руси-України й загальних зборів. 1000-ліття було вшановане 13-го березня наукового конференцією, а загальні збори Осередку відбулись 20-го березня.

Конференція 13-го березня складалась з трьох доповідей: 1) „Православна Церква в Україні в 19-му столітті" — мґр Олександер Воронин (УВАН); 2) „Український фолкльор як знаряддя атеїстів у поборюванні релігії в Україні" — д-р Іларіон Калиневич (НТШ); і 3) „Хрищення Руси-України в 988-му році" — мґр Богдан Ясінський (НТШ). Дві перші доповіді описували, як для того, щоб поневолити український народ, царі підкорили собі Православну Церкву в Україні, а большевики прописхають у нашу народну культуру безбожницьку пропаґанду; третя доповідь вказувала на користі акту 988 р.

Підкорювати Православну Церкву в Україні — читав мґр О. Воронин — почав цар 1686-го року, а наслідки продовжували аж до революції 1917-го року. Київська Митрополія була скасована, а на місці остався архиєпископ, якого від кінця XVIII ст. Святіший

Звідомлення про діяльність Осередку Праці НТШ у Вашінґтоні

Синод ніколи не вибрав з-поміж українців. Церковні й монастирські маєтки переведено під юрисдикцію держави, а духівництво перемінено на державних урядників. Запроваджено цензуру церковних видань. Епархії займали теж здебільша росіяни.

Священики були з народу, місцеві. Все ж по шістьох роках у семінаріях, де пильно наглядали, щоб усе було в російському дусі, щоб навіть вимовляти по-російськи богослужебну церковно-слов'янську мову та по-російськи проповідувати, чимало випускників переймались російським патріотизмом. Але більшість з них затримувала своє коріння, в колі родини й вірних трималися своєї мови й культури, а деякі навіть стали діячами української культури й науки (наприклад, Іван Нечуй-Левицький, Степан Руданський, Михайло Грушевський, Олександер Кошиць й інші). На тих сильних національно-церковних традиціях було побудоване „Кирило-Методіївське Братство".

Д-р І. Калиневич доповідав про те, як большевики надуживають українською народною культурою для боротьби з релігією і Церквою. Наш народ багатий у фолкльор, для своїх духових і культурних потреб придбав безліч казок, приказок, анекдотів, пісень, звичаїв, обрядів, а з них тепер большевики беруть основу та й творять „соціялістичні пісні", „соціялістичні обряди" — хрестини, вінчання, похорони й. т. д. Замість Великодня є „День природи", до якого дочіплене писання писанок. Печення пасок пов'язане з „Робітничим днем" 1-го травня. А ось зразок „соціялістичної приказки":

*А то пани з попами
роблять в світі лихо;
Якби їх не було,
то було би тихо".*

В новому „соціялістичному" фолкльорі не тільки що нема нічого релігійного, але є чимало протирелігійного й протицерковного.

В Україні — офіційний атеїзм, а у вільному світі Церкви у ферменті. Ці проблеми заторкають і нас, і то вже від самого початку другого 1000-ліття нашого християнства.

Мґр Б. Ясінський доповідав, що християнська віра ширилась в Русі-Україні вже віддавна, християнкою була княгиня Ольга. Але це були поодинокі випадки, хоч, може, численні. Зате хрищення 988-го року було офіційне й масове, а з тим і переломове. Прийняття одної віри допомогло, поперше, перетопити дорешти племена в один народ і скріпити державу, а подруге, ввести народ у сферу европейської культури.

Загальні збори Осередку Праці НТШ у Вашінґтоні відбулись — як уже була згадка — 20-го березня. Праця у звітовому часі — це здебільша наукові конференції, яких було чотири (разом дев'ять доповідей) і які відбувались разом з місцевою Групою УВАН. Була одна зустріч з громадою і представниками Енциклопедії Українознавства в справі „Вічного Фонду Енциклопедії", при чому була проведена збірка на цей фонд. Члени Осередку взяли участь у Конґресі, що його влаштовував Міжнародний Комітет для Совєтських і Східньо-европейських Студій, та останніх загальних зборах Централі НТШ. Очевидно, ведення справ Осередку теж вимагає праці.

До нового Відділу Осередку загальні збори вибрали: головою (на місце уступаючого д-ра Т. Залуцького) д-ра Іларіона Калиневича, заступником голови інж. Мирослава Раковського, секретарем мґра Олексу Сокола і скарбником та організаційним референтом мґра Богдана Ясінського. Нова Контрольна комісія: д-р Теодор Залуцький, д-р Юрій Старосольський і мґр Олександер Дражньовський.

Важливою частиною праці Осередку в майбутньому будуть старання притягнути нових, молодших членів.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 17.

М. Біда, Чикаґо	25.00
Е. Гуцуляк, Ізлінґтон	22.00
П. Микуляк, Вілмінґтон	22.00
О. Сливка, Скоттісдейл	20.00
Українська Православна Ліґа Чикаґо	20.00
Д. Марцінюк, Саскатун	18.00
Відділ УНС 408	17.00
Р. Підзамецький, Торолд	15.00
М. Когут, Філядельфія	12.00
І. Козак, Ґарнервілл	12.00
о. д-р О. Оришкевич, Міллвілл	12.00
М. Суховерський, Вестмавнт	12.00
М. Турянський, Чикаґо	12.00
М. Черевайко, Чикаґо	12.00
Н. Гафткович, Гартфорд	10.00
І. Дороховський, Монтреаль	10.00
В. Євусяк, Нортбрук	10.00
Р. Жилавий, Белв'ю	10.00
О. Коропецька, Балтимор	10.00
Л. Крохмалюк, Торонто	10.00
М. Панкевич, Ню Гейвен	10.00
М. Повх, Ворм Мінерал Спрінґ	10.00
Р. Шумило, Лексінґтон	10.00
Ю. Ямнюк, Торонто	9.00
Ю. Спольський, Торонто	8.00
В. Варецький, Філядельфія	7.00
А. Варчак, Йонкерс	7.00
К. Горбачевська, Монтреаль	7.00
С. Когут, Філядельфія	7.00
О. Мартинюк, Шагойґа Фоллс	7.00
М. Новак, Лос Анджелес	7.00
С. Слонська, Філядельфія	7.00
В. Смага, Сиракюзи	7.00
К. Фіс, Торонто	7.00
П. Фута, Рочестер	7.00
П. Тарнавський, Філядельфія	5.38
М. Аврамчук, Кергонксон	5.00
В. Баніт, Ст. Ленард	5.00
К. Басараб, Філядельфія	5.00
В. Болонний, Стратфорд	5.00
М. Гринюк, Айслін	5.00
Б. Ґада, Шавнбурґ	5.00
С. Король, Монтреаль	5.00
І. Левицька, Торонто	5.00
В. Макара, Кенилворт	5.00
М. Мартиненко, Трентон	5.00
А. Петрик, Смовкі Лейк	5.00
З. Семків, Корнвеллс Гайтс	5.00
Б. Снігур, Ст. Ленард	5.00
М. Телюк, Стемфорд	5.00
М. Якус, Піскатавей	5.00
В. Бойко, Вестон	4.00
Г. Загарчук, Філядельфія	4.00
І. Іванчев, Скарборо	4.00
Н. Ковальчук, Садбири	4.00
І. Павлик, Чикаґо	4.00
А. Турчин, Трентон	4.00
А. Федак, Торонто	4.00
Б. Гамерський, Овкгирст	3.00
С. Гуцуляк, Едисон	3.00
І. Марущак, Клифтон	3.00
Л. Блонарович, Ричмонд	2.00
В. Верига, Торонто	2.00

О. Головацький, Фт. Лодердейл	2.00
Л. Ґавур-Петрів, Торонто	2.00
О. Ґарбер, Кетлет	2.00
Г. Ґіна, Ню Гейвен	2.00
В. Данец, Нюарк	2.00
Н. Данилюк, Елмгирст	2.00
В. Дембич, Вінніпеґ	2.00
Й. Добрянський, Сайнт Марі	2.00
Ю. Сухарко, Філядельфія	2.00
І. Кухаришин, Едмонтон	2.00
Я. Лехтюк, Палатайн	2.00
М. Лилак, Рочестер	2.00
С. Лісович, Палатайн	2.00
Н. Лічинський, Ґарфілд	2.00
А. Матвишин, Чикаґо	2.00
В. Матіщик, Давні	2.00
Е. Матіяш, Аліквіппа	2.00
І. Михайлюк, Філядельфія	2.00
П. Остапчук, Вілліямсвілл	2.00
Б. Полець, Міннеаполіс	2.00
А. Раковська, Тавзенд Овкс	2.00
В. Ревуцький, Ванкувер	2.00
В. Романюк, Мантерей Парк	2.00
А. Ромас, Ля Саль	2.00
І. Рудко, Амстон	2.00
І. Саміленко, Норт Порт	2.00
С. Сандович, Ню Йорк	2.00
К. Степчук, Вінніпеґ	2.00
М. Стефанович, Дірборн	2.00
Л. Стично, Воррен	2.00
П. Твердохліб, Рочестер	2.00
Ю. Терлецький, Мт. Поконо	2.00
Н. Теслевич, Фінікс	2.00
А. Третяк, Лівінґстон	2.00
С. Ушак, Тінефлай	2.00
О. Цегельська, Марієтта	2.00
П. Чічіла, Стемфорд	2.00
І. Чорнейко, Дандес	2.00
Е. Чорнописка, Рочестер	2.00

Вісті...

(Закінчення зі стор. 3)

1987). Для тритомника англійською мовою, що має вийти у Гарвардському видавництві, написав одну частину про переслідування Української Католицької Церкви російським царями (в 1772-1775 рр.) Крім того, поміщував рецензії в часописах на працю проф. Ф. Сисина про Адама Киселя, Мартирологію Української Католицької Церкви видань „Смолоскипу". Також з нагоди видань творів Мелетія Смотрицького Українським Гарвардським Інститутом написав статтю „Мелетій Смотрицький на тлі своєї доби".

Президент Головної Ради НТШ Ярослав Падох постійно брав участь у Наукових Конференціях НТШ виголошував вступне слово, чи проводив конференціями. Тому що д-р Падох є рівночасно головою американського НТШ, він брав активну участь у всіх діях наукового життя, точніші дані про це будуть подано у Вістях з НТША.

Члени Головної Ради, що є головами крайових НТШ, організували наукову працю у своїх осередках. І так д-р Богдан Стебельський останньо організував наукову конференцію в Торонто присвячену Тисячоліттю (листопад 1987), д-р. Р. Микитович голова австралійського НТШ організував наукову конференцію, присвячену Тисячоліттю, яка була сполучена з 200-літтям Австралії.

Члени Головної Ради НТШ в Европі — голова д-р А. Жуковський є головним редактором Україномовної Енциклопедії Українознавства на місце св.п. професора В. Кубійовича і працює над закінченням цього епохального твору, що вийде під фірмою НТШ; д-р Жуковський є членом головної редакції Англомовної Енциклопедії Українознавства, два томи якої вже появилось до літери „К" включно. Співробітником обидвох видань ЕУ є також генеральний секретар Головної Ради НТШ Василь Ленцик. Інший член ГР НТШ в Европі, почесний член НТШ проф. В. Янів організовує в Мюнхені в липні 1988 року наукову конференцію Тисячоліття Хрищення, в якій з доповіддю візьме участь президент Головної Ради НТШ Ярослав Падох.

Головна Рада НТШ привітала з номінацією на єпископа-помічника Філядельфійського Преосв. Владику Михайла Кучмяка, ЧНІ, та Блаженнішого Митрополита Мстислава Скрипника, нашого Почесного Члена та визначного церковного і культурного діяча з 90-літтям життя.

Василь Ленцик
генеральний секретар
Головної Ради НТЩ

Історик...

(Закінчення зі стор. 2)

да має інтервеніювати в справи світської влади, це тоді, коли християнська мораль є нарушена. Тоді призначенням духовних є напоминати світську владу з рішучістю, без огляду на наслідки. Христова наука та християнська мораль не можуть бути предметом торгів". (ст. 4).

Дійсно потрібно подивляти ідеалізм наших предків та їхнє глибоке розуміння християнських засад і Христового заповіту. Який це великий контраст, коли взяти під увагу інші Церкви протягом історії, включно із теперішнім часом.

Встановлене Володимиром „відношення Руської Церкви до Руської Держави і дальше розбудоване його наслідниками, було вповні самостійним українським твором, опертим на науці Євангелії і старих звичках та на духовості антсько-русько-українського народу" (ст. 269).

„Епархіяльний єпископ, вже від самого початку оснування Руської Церкви, мав при собі єпископський крилос, себто єпископську раду. Крилос це чисто оригінальна установа Київської Церкви... Про існування крилосів при митрополичій катедрі та при єпископських катедрах згадує вже Нестор в Житії Преп. Теодосія" (ст. 725).

Крилоси були створені на взір боярської ради Володимира Великого. Слід додати, що у візантійській Церкві крилосу не було; там на чолі епархії стояв єпископ, доручення якого виконували його духовні урядовці. Це й була одна із різниць між візантійською автократичною Церквою і Церквою Руси-України, побудованою на демократичних зразках, до яких привикло від віків населення древньої України.

В 1037 році прибув до Києва перший грек-митрополит Теопемпт. До того часу Церква Руси-України була вповні самостійна. „Новий голова Руської Церкви, чужинець, приходив від першого дня як небажаний єрарх..." (ст. 305). Незалежність Руської Церкви, встановлену й зберігану св. Володимиром, безповоротно втрачено.

Проф. Чубатий стверджує, що „для історичного досліду найбільшу шкоду принесла візантійська, а потім московська цензура переводжена на 'Повісті Временних Літ', основнім джерелі до найстаршої історії Руси-України". (ст. 210). Послідовно викидано з Літописів те, що не підходило до напрямних візантійської політики, а також вкладано додатки з метою вивищити все що візантійське. Подібно було пізніше з московською цензурою.

Завдяки відданій праці священиків із старого єпископства у Перемишлі слов'янський обряд поширився також на інші землі Руси-України. Але „так як Рим поборював слов'янський обряд в Польщі і Чехії та впроваджував латинський обряд, так само на Русі слов'янський обряд поборював візантійський патріярх. В тому часі одначе (в половині XII стол.) бастіоном слов'янського обряду був уже Київ, а Польщі та Чехії доживали свого віку тільки його недобитки". (ст. 132).

Замітним є, що „після корсунського конфлікту, подружжя Володимира і формального замирення поміж Володимиром та візантійським цісарством немає записаної у східньо-европейських джерелах ані одної місії Володимира до візантійського патріярха чи навпаки" (ст. 251). Але він утримував досить часті взаємини зі Заходом, а також вислав послів до інших східніх патріярхів.

Від часу масового хрищення киівлян в 988 році та офіційного встановлення Церкви Київської Руси минає 1000 років. Протягом перших 50 років очолювали цю Церкву Архиєпископи Тмутороканської Землі. Це був дійсно золотий вік Київського християнства, яке було інше як латинське і візантійське.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ЙОСИФ ВАЙТКО, член УНС Відд. 126-го ім. св. Івана Хрестителя в Шеквіллі, Па., помер 8-го травня 1988 року на 76-му році життя. Нар. 12-го січня 1912 року в Пансильванії. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку племінників Івана і Ніка Мейнц і племінниці Марію Міллер і Елізабет Мейнц. Похорон відбувся 11-го травня 1988 року на цвинтарі св. Матея в Солтсбирг, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Шеліґа, секр.

Йосиф Ґурнік, член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ" в Перт Амбою, Н.Дж., помер 21-го квітня 1988 року на 72-му році життя. Нар. 31-го липня 1916 року в Ню Джерзі. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку дві сестри Гелен і Роз та троє дітей. Похорон відбувся 25-го квітня 1988 року на цвинтарі св. Миколая в Перт Амбою, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Меланія Лоренс, секр.

● РОЗШУКИ ●

ЛЮБА СТЕЦИК з дому СКІБІЦКА і брат ВОЛОДИМИР СКІБІЦКИЙ
пошукують земляків із Жовкви, повіт Львів, Зах. Україна.
Моя адреса: LUBA STECYK
5224 N. Oceola
Chicago, Ill. 60656
Tel.: (312) 631-7883

Звідомлення про діяльність Осередку Праці НТШ у Вашінґтоні

Йдеться тут про роботу в місяці березні, що його по традиції Осередок присвячував Патронові свого Товариства Тарасові Шевченкові, але в цьому році призначив для вшанування 1000-ліття Хрищення Руси-України й загальних зборів. 1000-ліття було вшановане 13-го березня науковою конференцією, а загальні збори Осередку відбулись 20-го березня.

Конференція 13-го березня складалась з трьох доповідей:1) „Православна Церква в Україні в 19-му столітті" — мгр Олександер Воронин (УВАН); 2) „Український фольклор як знаряддя атеїстів у поборюванні релігії в Україні" — д-р Іларіон Калиневич (НТШ); і 3) „Хрищення Руси-України в 988-му році" — мгр Богдан Ясінський (НТШ). Дві перші доповіді описували, як для того, щоб поневолити український народ, царі підкорили собі Православну Церкву в Україні, а большевики пропихають у нашу народну культуру безбожницьку пропаганду; третя доповідь вказувала на користі акту 988 р.

Підкорювати Православну Церкву в Україні — читав мгр О. Воронин — почав цар 1686-го року, а наслідки продовжували аж до революції 1917-го року. Київська Митрополія була скасована, а на місці остався архиєпископ, якого від кінця XVIII ст. Святіший Синод ніколи не вибрав з-поміж українців. Церковні й монастирські маєтки переведено під юрисдикцію держави, а духівництво перемінено на державних урядників. Запроваджено цензуру церковних видань. Епархії займали теж здебільша росіяни.

Священики були з народу, місцеві. Все ж по шістьох роках у семінаріях, де пильно наглядали, щоб усе було в російському дусі, щоб навіть вимовляти по-російськи богослужебну церковно-слов'янську мову та по-російськи проповідувати, чимало випускників переймались російським патріотизмом. Але більшість з них затримувала своє коріння, в колі родини й вірних трималися своєї мови й культури, а деякі навіть стали діячами української культури й науки (наприклад, Іван Нечуй-Левицький, Степан Руданський, Михайло Грушевський, Олександер Кошиць й інші). На тих сильних національно-церковних традиціях було побудоване „Кирило-Методіївське Братство".

Д-р І. Калиневич доповідав про те, як большевики надуживають українською народною культурою для боротьби з релігією і Церквою. Наш народ багатий у фольклор, для своїх духових і культурних потреб придбав безліч казок, приказок, анекдотів, пісень, звичаїв, обрядів, а з них тепер большевики беруть основу та й творять „соціялістичні пісні", „соціялістичні обряди" — хрестини, вінчання, похорони й. т. д. Замість Великодня є „День природи", до якого дочіплене писання писанок. Печення пасок пов'язане з „Робітничим днем" 1-го травня. А ось зразок „соціялістичної приказки":

А то пани з попами
роблять в світі лихо;
Якби їх не було,
то було би тихо".

В новому „соціялістичному" фольклорі не тільки що нема нічого релігійного, але є чимало протирелігійного й протицерковного.

В Україні — офіційний атеїзм, а у вільному світі Церкви у ферменті. Ці проблеми заторкають і нас, і то вже від самого початку другого 1000-ліття нашого християнства.

Мгр Б. Ясінський доповідав, що християнська віра ширилась в Русі-Україні вже віддавна, християнкою була княгиня Ольга. Але це були поодинокі випадки, хоч, може, численні. Зате хрищення 988-го року було офіційне й масове, а з тим і переломове. Прийняття одної віри допомогло, поперше, перетопити дорешти племена в один народ і скріпити державу, а подруге, ввести народ у сферу європейської культури.

Загальні збори Осередку Праці НТШ у Вашінґтоні відбулись — як уже була згадка — 20-го березня. Пра ця у звітовому часі — це здебільша наукові конференції, яких було чотири (разом дев'ять доповідей) і які відбувались разом з місцевою Групою УВАН. Була одна зустріч з громадою і представниками Енциклопедії Українознавства в справі „Вічного Фонду Енциклопедії", при чому була проведена збірка на цей фонд. Члени Осередку взяли участь у Конгресі, що його влаштовував Міжнародний Комітет для Совєтських і Східньо-европейських Студій, та останніх загальних зборах Централі НТШ. Очевидно, ведення справ Осередку теж вимагає праці.

До нового Відділу Осередку загальні збори вибрали: головою (на місце уступаючого д-ра Т. Залуцького) д-ра Іларіона Калиневича, заступником голови інж. Мирослава Раковського, секретарем мгра Олексу Сокола і скарбником та організаційним референтом мгра Богдана Ясінського. Нова Контрольна комісія: д-р Теодор Залуцький, д-р Юрій Старосольський і мгр Олександер Дражньовський.

Важливою частиною праці Осередку в майбутньому будуть старання притягнути нових, молодших членів.

Вісті...

(Закінчення зі стор. 3)

1987). Для тритомника англійською мовою, що має вийти у Гарвардському видавництві, написав одну частину про переслідування Української Католицької Церкви російським царями (в 1772-1775 рр.) Крім того, поміщував рецензії в часописах на працю проф. Ф. Сисина про Адама Кисіля, Мартирології Української Католицької Церкви видань „Смолоскипу". Також з нагоди видань творів Мелетія Смотрицького Українським Гарвардським Інститутом написав статтю „Мелетій Смотрицький на тлі своєї доби".

Президент Головної Ради НТШ Ярослав Падох постійно брав участь у Наукових Конференціях НТШ виголошував вступне слово, чи проводив конференціями. Тому що д-р Падох є рівночасно головою американського НТШ, він брав активну участь у всіх діях наукового життя, точніші дані про це будуть подано у Вістях з НТША.

Члени Головної Ради, що є головами крайових НТШ, організували наукову працю у своїх осередках. І так д-р Богдан Стебельський останньо організував наукову конференцію в Торонто присвячену Тисячоліттю (листопад 1987), д-р. Р. Микитович голова австралійського НТШ організував наукову конференцію, присвячену Тисячоліттю, яка була сполучена з 200-літтям Австралії.

Члени Головної Ради НТШ в Европі — голова д-р А. Жуковський є головним редактором Україномовної Енциклопедії Українознавства на місце св.п. професора В. Кубійовича і працює над закінченням цього епохального твору, що вийде під фірмою НТШ; д-р Жуковський є членом головної редакції Англомовної Енциклопедії Українознавства, два томи якої вже появилось до літери „К" включно. Співробітником обидвох видань ЕУ є також генеральний секретар Головної Ради НТШ Василь Ленцик. Інший член ГР НТШ в Европі, почесний член НТШ проф. В. Янів організує в Мюнхені в липні 1988 року наукову конференцію Тисячоліття Хрищення, в якій з доповіддю візьме участь президент Головної Ради НТШ Ярослав Падох.

Головна Рада НТШ привітала з номінацією на єпископа-помічника Філядельфійського Преосв. Владику Михайла Кучмяка, ЧНІ, та Блаженнішого Митрополита Мстислава Скрипника, нашого Почесного Члена та визначного церковного і культурного діяча з 90-літтям життя.

Василь Ленцик
генеральний секретар
Головної Ради НТШ

Історик...

(Закінчення зі стор. 2)

да має інтервеніювати в справи світської влади, це тоді, коли християнська мораль є нарушена. Тоді призначенням духовних є напоминати світську владу з рішучістю, без огляду на наслідки. Христова наука та християнська мораль не можуть бути предметом торгів". (ст. 4).

Дійсно потрібно подивляти ідеалізм наших предків та їхнє глибоке розуміння християнських засад і Христового заповіту. Який це великий контраст, коли взяти під увагу інші Церкви протягом історії, включно із теперішнім часом.

Встановлене Володимиром „відношення Руської Церкви до Руської Держави і дальше розбудоване його наслідниками, було вповні самостійним українським твором, опертим на науці Євангелії і старих звичаях та на духовості антсько-руського-українського народу" (ст. 269).

„Епархіяльний єпископ, вже від самого початку оснування Руської Церкви, мав при собі єпископський крилос, себто єпископську раду. Крилос це чисто оригінальна установа Київської Церкви... Про існування крилосів при митрополичій катедрі та при єпископських катедрах згадує вже Нестор в Житії Преп. Теодосія" (ст. 725).

Крилоси були створені на взір боярської ради Володимира Великого. Слід додати, що у візантійській Церкві крилосу не було; там на чолі епархії стояв єпископ, дорученя якого виконували його духовні урядовці. Це й була одна із різниць між візантійською автократичною Церквою і Церквою Руси-України, побудованою на демократичних зразках, до яких привикло від віків населення древньої України.

В 1037 році прибув до Києва перший грек-митрополит Теопемпт. До того часу Церква Руси-України була вповні самостійна. „Новий голова Руської Церкви, чужинець, приходив від першого дня як небажаний єрарх..." (ст. 305). Незалежність Руської Церкви, встановлену й збережену св. Володимиром, безповоротно втрачено.

Проф. Чубатий ствердив, що „для історичного досліду найбільшу шкоду принесла візантійська, а потім московська цензура переводжена на „Повісті Временних Літ", основнім джерелі до найстарішої історії Руси-України" (ст. 210). Послідовно викидано з Літописів те, що не підходило до напрямних-візантійської політики, а також вкладано додатки з метою вивищити все що візантійське. Подібно було пізніше з московською цензурою.

Завдяки відданій праці священиків із старого єпископства у Перемишлі слов'янський обряд поширився також на інші землі Руси-України. Але „так як Рим поборював слов'янський обряд в Польщі і Чехії та впроваджував латинський обряд, так само на Русі слов'янський обряд поборював візантійський патріярх. В тому часі одначе (в половині XII стол.) бастіоном слов'янського обряду був уже Київ, а Польщі та Чехії доживали свого віку тільки його недобитки". (ст. 132).

Замітним є, що „після корсунського конфлікту, подружжя Володимира і формального замирення по між Володимиром та візантійським цісарством немає записаної у східньо-европейських джерелах ані одної місії Володимира до візантійського патріярха чи напаки" (ст. 251). Але він утримував досить часті взаємини зі Заходом, а також вислав послів до інших східних патріярхів.

Від часу масового хрищення киявлян в 988 році та офіційного встановлення Церкви Київської Руси минає 1000 років. Протягом перших 50 років очолювали цю Церкву Архиєпископи Тмутороканської Землі. Це був дійсно золотий вік Київського християнства, яке було інше як латинське і візантійське.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 17.

М. Біда, Чикаґо	25.00
Е. Гуцуляк, Ізлінґтон	22.00
П. Микуляк, Вілмінґтон	22.00
О. Сливка, Скоттісдейл	20.00
Українська Православна Ліґа Чикаґо	20.00
Д. Марцінюк, Саскатун	18.00
Відділ УНС 408	17.00
Р. Підзамецький, Торолд	15.00
М. Когут, Філядельфія	12.00
І. Козак, Ґарнервілл	12.00
о. д-р О. Оришкевич, Міллвілл	12.00
М. Суховерський, Вестмавнт	12.00
М. Турянський, Чикаґо	12.00
М. Черевайко, Чикаґо	12.00
Н. Гафткович, Гартфорд	10.00
І. Дорожовський, Монтреаль	10.00
В. Євусяк, Нортбрук	10.00
Р. Жилавий, Белв'ю	10.00
О. Коропецька, Балтимор	10.00
Л. Крохмалюк, Торонто	10.00
М. Панкевич, Ню Гейвен	10.00
М. Повх, Ворм Мінерал Спрінґ	10.00
Р. Шумило, Лексінґтон	10.00
Ю. Ямнюк, Торонто	9.00
Ю. Спольський, Торонто	8.00
В. Варецький, Філядельфія	7.00
А. Варчак, Йонкерс	7.00
К. Горбачевська, Монтреаль	7.00
С. Когут, Філядельфія	7.00
О. Мартинюк, Шагойґа Фоллс	7.00
М. Новак, Лос Анджелес	7.00
С. Слонська, Філядельфія	7.00
В. Смага, Сиракюзи	7.00
К. Фіс, Торонто	7.00
П. Фута, Рочестер	7.00
П. Тарнавський, Філядельфія	5.38
М. Аврамчук, Кергонксон	5.00
В. Баніт, Ст. Ленард	5.00
К. Басараб, Філядельфія	5.00
В. Болонний, Стратфорд	5.00
М. Гринюк, Айслін	5.00
Б. Ґада, Шавнбурґ	5.00
С. Король, Монтреаль	5.00
І. Левицька, Торонто	5.00
В. Макара, Кенилворт	5.00
М. Мартиненко, Трентон	5.00
А. Петрик, Смовкі Лейк	5.00
З. Семків, Корнвеллс Гайтс	5.00
Б. Снігур, Ст. Ленард	5.00
М. Телюк, Стемфорд	5.00
М. Якус, Піскатавей	5.00
В. Бойко, Вестон	4.00
Г. Загарчук, Філядельфія	4.00
І. Іванчев, Скарборо	4.00
Н. Ковальчук, Садбири	4.00
І. Павлик, Чикаґо	4.00
А. Турчин, Трентон	4.00
А. Федак, Торонто	4.00
Б. Гамерський, Овкгирст	3.00
С. Гуцуляк, Едисон	3.00
І. Марущак, Клифтон	3.00
Л. Блонарович, Ричмонд	2.00
В. Верига, Торонто	2.00
О. Головацький, Фт. Лодердейл	2.00
Л. Ґавур-Петрів, Торонто	2.00
О. Ґарбер, Кетлет	2.00
Г. Ґіна, Ню Гейвен	2.00
В. Данец, Нюарк	2.00
Н. Данилюк, Елмгирст	2.00
В. Дембич, Вінніпеґ	2.00
Й. Добрянський, Сайнт Марі	2.00
Ю. Сухарко, Філядельфія	2.00
І. Кухаришин, Едмонтон	2.00
Я. Лехтюк, Палатайн	2.00
М. Лилак, Рочестер	2.00
С. Лісович, Палатайн	2.00
Н. Лічинський, Ґарфілд	2.00
А. Матвишин, Чикаґо	2.00
В. Матіщик, Давні	2.00
Е. Матіяш, Аліквіппа	2.00
І. Михайлюк, Філядельфія	2.00
П. Остапчук, Вілліямсвілл	2.00
Б. Полець, Міннеаполіс	2.00
А. Раковська, Тавзенд Овкс	2.00
В. Ревуцький, Ванкувер	2.00
В. Романюк, Мантерей Парк	2.00
А. Ромас, Ля Саль	2.00
І. Рудко, Амстон	2.00
І. Саміленко, Норт Порт	2.00
С. Сандович, Ню Йорк	2.00
К. Степчук, Вінніпеґ	2.00
М. Стефанович, Дірборн	2.00
Л. Стично, Воррен	2.00
П. Твердохліб, Рочестер	2.00
Ю. Терлецький, Мт. Поконо	2.00
Н. Теслевич, Фінікс	2.00
А. Третяк, Лівінґстон	2.00
С. Ушак, Тінефлай	2.00
О. Цегельська, Марієтта	2.00
П. Чічіла, Стемфорд	2.00
І. Чорнейко, Дандес	2.00
Е. Чорнописка, Рочестер	2.00

● РОЗШУКИ ●

ЛЮБА СТЕЦИК з дому СКІБІЦКА і брат ВОЛОДИМИР СКІБІЦКИЙ

пошукують земляків із Жовкви, повіт Львів, Зах. Україна.
Моя адреса: LUBA STECYK
5224 N. Oceola
Chicago, Ill. 60656
Tel.: (312) 631-7883

ВІДІЙШЛИ

● ВІД НАС ●

ЙОСИФ ВАЙТКО, член УНС Відд. 126-го ім. св. Івана Хрестителя в Шеквілді, Па., помер 8-го травня 1988 року на 76-му році життя. Нар. 12-го січня 1912 року в Пансильванії. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку племінників Івана і Ніка Мейнц і племінниці Марію Міллер і Елізабет Мейнц. Похорон відбувся 11-го травня 1988 року на цвинтарі св. Матея в Солтсбирг, Па. Вічна Йому Пам'ять!

Іван Шеліга, секр.

Йосиф Гурнік, член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ" в Перт Амбою, Н.Дж., помер 21-го квітня 1988 року на 72-му році життя. Нар. 31-го липня 1916 року в Ню Джерзі. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку дві сестри Гелен і Роз та троє дітей. Похорон відбувся 25-го квітня 1988 року на цвинтарі св. Миколая в Перт Амбою, Н.Дж. Вічна Йому Пам'ять!

Меланія Лоренс, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів у тій справі не будеться відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

